

Vi nærmer os opgørets time

21. juni 2016 (Leder) – En intens række af diplomatiske engagementer er planlagt for de næste to uger, som kunne være bestemmende for, om verden tager en tryk kurs hen imod et Nyt Paradigme for udvikling – som det klarest er blevet fremlagt i præsident Vladimir Putins forslag til »en plan for Stor-Eurasien« på Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum den 16.-18. juni, og ligeledes i den kinesiske præsident Xi Jinpings program for 'Ét bælte, én vej' – eller, om verden går i krig, med udslettelse til følge, sådan, som det promoveres af London og dets skakbrik Obama.

På torsdag afholder Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) sit årlige topmøde i Tasjkent, Usbekistan. Indien og Pakistan skal indføres som nye medlemmer, og Iran vil få en højere status over observatør nu, da FN's sanktioner er blevet ophævet i kølvandet på P5+1-aftalen. Fra Tasjkent vil den russiske præsident Putin rejse til Kina for et officielt statsbesøg hos præsident Xi. Den russiske vicepremierminister Dmitry Rogozin er allerede i Kina, hvor han forbereder mødet med Kinas vicepremierminister Wang Yang. Man er allerede i gang med at udarbejde aftaler om samarbejde om rumteknologi, om det mulige salg af en \$11 mia. stor andel i Ruslands statslige olieselskab, Rosneft, samt en mulig kinesisk investering i højhastigheds-jernbanelinjen Moskva-Kazan, som sluttelig kommer til at løbe hele vejen til Beijing.

Torsdag den 23. juni vil den længe ventede Brexit-afstemning finde sted i Storbritannien. Den 28. juni træffer de europæiske statsoverhoveder beslutning om, hvorvidt de skal forlænge sanktionerne mod Rusland over Ukraine i yderligere seks måneder. Den franske udenrigsminister gjorde det i mandags klart, at han forventer, at sanktionerne forlænges, men han indikerede, at Frankrig vil gennemtvinge en debat for en tidsramme for sanktionernes reducering og fjernelse. På et eller andet tidspunkt, måske før afstemningen den 28. juni,

forventes Normandiet-4-gruppen (Putin, Merkel, Hollande og Poroshenko) at mødes for at forsøge at kickstarte Minsk II-processen, der er gået i stå, og som er et nøglespørgsmål mht. sanktionerne mod Rusland.

NATO's krigsprovokationer imod Rusland forårsager tydeligvis dybe rifter i de europæiske regeringsinstitutioner. Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeiers skarpe angreb på NATO i søndagens *Bild am Sonntag* er tydeligvis en indikation på sådanne splittelser. Den italienske premierminister Renzi og EU-kommissionens præsident Junckers tilstedeværelse i Skt. Petersborg er en anden.

En mere dybtgående undersøgelse af NATO-forsvarsministrenes møde i Bruxelles i sidste uge, som en forberedelse til NATO-statsoverhovedernes topmøde i Warszawa den 7.-8. juni, demonstrerer det vanvid, der har grebet Alliancen. De deltagende ministre aftalte at tilføje cyberspace som et yderligere militært domæne – i tillæg til luft, land, vand og rummet. Hvad dette rent konkret betyder, er, at et angiveligt cyber-angreb imod et NATO-medlemsland kunne udløse en anråbelse af den fælles forsvarsklausul (artikel V) i NATO's charter, som kunne føre til et militært NATO-angreb på det land, der får skylden for cyber-angrebet. Dette er topmålet af galskab og kan blive en ny, hårfin udløsermekanisme for krig med Rusland og Kina – to lande, der gentagent er blevet beskyldt for at føre cyber-krig imod USA og Europa (sidste uges hackerangreb ind i det Demokratiske Partis database, som det oprindeligt var blevet »bevist« var blevet udført af den russiske stat, fandtes senere at være blevet udført af en hacker uden forbindelse til Rusland).

Som en kommentar til denne række af diplomatiske begivenheder fastslog Lyndon LaRouche den basale pointe: Vi ved endnu ikke, hvad der vil komme ud af disse begivenheder. Vi ved imidlertid, at Putin har sin egen, klare strategi og dagsorden, og han vil handle på det. Alt imens vi ikke specifikt ved, hvad Putin vil gøre, så ved vi, at det vil

blive en faktor, der vil forme den globale situation.

Foto: Et amerikansk Air Force B-52 Stratofortress anfører en formation af fly, inklusive polske, tyske og svenske styrker, over Det baltiske Hav, 9. juni 2016. NATO-allierede udfører en række realistiske øvelsesmissioner på Ruslands grænser. (U.S. Air Force photo)